

Gezinshuisouders

'Geen dag verloopt hier hetzelfde'

FOTO: SAKÉ RIJKEMA

Kees en Hetty Vreeburg: "De grote beloning is als je vooruitgang ziet in gedrag."

Een gewoon rijtjeshuis in een gewone nieuwbouwwijk in Amsterdam-West. Een nette achtertuin, vrolijke kinderfoto's hangen op de keukenkastjes en in de woonkamer staan stapels spelletjes in de kast. "We kaarten tegenwoordig veel met de jongens", vertelt Kees Vreeburg. Hij is gezinsouder van de vijftienjarige Jacob en de tienjarige Harold.

Kees woont al 38 jaar samen met Hetty Rietveld. Zij werkt als brugwachter bij de gemeente Haarlem. "Voor mij is het een volledige baan," legt Kees uit. "Maar Hetty deelt ook in de zorg voor de kinderen omdat zij hier ook woont." Het huis in Amsterdam-West is niet van Kees en Hetty zelf maar van Spirit. Hun eigen huis staat in Haarlem, daar zijn ze eens in de maand een weekend en in de vakanties. Terwijl Kees het jongste gezinslid instructies geeft over koffie inschenken maakt hij chocolademelk op de ouderwetse manier; met suiker, cacao en warme melk uit een steelpannetje. De koffie staat op tafel en Harold snoept nog even snel het laatste stooftje uit een schaal op het aanrecht. 's Avonds na het eten drinken de gezinshuisouders koffie en krijgen de jongens warme chocolademelk. En die is volgens de tienjarige 'onwijs goed' van smaak.

Driehuis

Kees en Hetty werkten oorspronkelijk in de jeugdhulpverlening en waren daarnaast 25 jaar lang pleegouder. Tweeënhalf jaar geleden besloot Kees gezinshuisouder te worden voor Spirit, met een contract van drie jaar. Het gezinshuis dat Kees bestiert heet 'Driehuis' en is geschikt voor maximaal twee kinderen tussen de 10 en 18 jaar. Het zijn moeilijk plaatsbare kinderen met vaak ernstige gedragsproblemen, die niet voor pleegzorg in aanmerking komen of daarin zijn vastgelopen. Gezinshuisouders van een Driehuis hebben geen eigen kinderen (meer) in huis wonen. "Eigen kinderen vormen een achilleshiel bij mensen als zij kinderen met dit soort gedragsproblemen opvangen", zegt

Hetty. "De eigen kinderen kunnen daar eventueel onder lijden en dan heb je kans dat mensen afhaken." De gedragsproblemen van kinderen in een Driehuis vergen veel aandacht en energie. De een moet gestimuleerd worden vanwege teruggetrokken gedrag, de ander moet juist worden begrensd.

Een baan

"Het is een pittige baan," vertelt Kees. "Je moet goed met onverwachte en heftige situaties om kunnen gaan. Wij moeten rust creëren voor deze kinderen, zodat ze in een stabiele omgeving opgroeien. Dit is anders als pleegouderschap, dit is een baan."

De doelstelling van Spirit bij de Driehuis-gezinshuizen sprak hen erg aan. Hetty: "Het is heel fijn dat hier plekken worden geboden aan kinderen die normaal gesproken nergens geplaatst kunnen worden, kinderen die veel van plek naar plek naar plek zijn verplaatst. Dat beschadigt kinderen en als je dat kunt voorkomen dan heb je al veel bereikt."

Jacob is zo'n kind dat jarenlang van plek naar plek zwierf, vertelt hij zelf. "Soms ging ik met mijn tas om de twee dagen of om de week naar een andere opvangplek. Ik woon nu tweeënhalve maand hier maar eigenlijk woon ik in een ander Driehuis. Daar ga ik binnenkort weer naar toe. Ik heb daar mijn eigen kat die ik heel erg mis. En Saskia, de gezinshuisouder." Op de vraag wat hij van Kees vindt antwoordt Jacob: "Hij heeft een enorm lang lontje, tien keer zo lang als dit huis. En het is hier altijd gezellig ook al wordt er ook gescholden. Als het me te druk wordt, zit ik lekker op mijn eigen kamer." Als Jacob even later zijn kamer laat zien wordt die setting duidelijk. Vanaf zijn bed kan hij een televisie en een Playstation bedienen.

Nooit saai

"Er is geen dag die hier hetzelfde verloopt," zegt Kees. Hetty beaamt dat: "Dit werk is nooit saai." Ook vinden zij het behoorlijk pittig. Kees: "Opvoeden is niet je eerste prioriteit. Op nummer één staat behouden en zorgen dat ze niet in de problemen raken. De grote beloning is als je vooruitgang ziet in gedrag. En we werken heel prettig samen met andere jeugdzorgorganisaties

rondom de kinderen, zoals Lijn5 en de Bascule." Zowel Kees als Hetty vinden ook het contact met andere Driehuis-gezinshuisouders heel prettig en belangrijk. Kees: "Spirit heeft er goed aan gedaan om meerdere van dit soort huizen bij elkaar in de buurt te zetten. Wij hebben veel contact met een collega een paar straten verderop en de kinderen komen veel bij elkaar over de vloer. We delen problemen met elkaar en vieren bijvoorbeeld ieder jaar samen Sinterklaas."

Vrijheid

Kees waardeert de vrijheid in deze baan: "Je kunt veel eigen beslissingen nemen en hoeft niet voor ieder wisewasje te bellen." Het mooiste moment voor hem was toen zijn jongste Driehuis-kind tegen hem zei: "Als jij gaat stoppen dan moet Spirit jou een cadeautje geven." Kees schiet even vol als hij dit vertelt. "Ik heb een contract van drie jaar en daarna stop ik. Dat is de afspraak maar dat vind ik best moeilijk, vooral voor de jongste hier die wij al heel lang begeleiden. Ik wil niet zomaar uit zijn leven verdwijnen dus enige vorm van regelmatig contact, af en toe iets gezelligs doen samen, dat houden we." Volgende week vertrekken ze samen met het jongste gezinshuiskind voor een vakantie naar Marokko. "Ik zie een heel mooi gepakt koffertje," zegt Hetty lovend als ze even om de hoek van de slaapkamer kijkt. "Neem ook een vest mee, want ik hoorde dat de ochtenden daar best koud kunnen zijn."

GEZINSHUISOUDERS GEZOCHT

Buiten het 'Driehuis'-gezinshuis kent Spirit veel meer soorten gezinshuizen. Soms wonen medewerkers in hun eigen huis, eventueel met eigen kinderen. Er zijn gezinshuizen waar kinderen heel kort wonen vanwege een crisissituatie. Gezinshuisouders kunnen ook als invaller werken omdat zij bijvoorbeeld een andere gezinshuisouder vervangen als deze met vakantie is of een weekend vrij heeft. Spirit is op zoek naar gezinshuisouders voor al deze varianten! Kijk voor vacatures en meer informatie op: www.spirit.nl/gezinshuisouders